

תת"ע 2365/04/14 - מדינת ישראל נגד אריה טובול

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2365-04-14 מדינת ישראל
בפני כב' השופטת מרים קסלסי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אריה טובול

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו מחמת הספק

האישום

נטען כנגד הנאשם, כי ביום 28.2.13 בשעה 13:37, בצמת הרחובות מסילת אגריפס ומסילת ישרים בירושלים, בהיותו נוהג שוחח בטלפון הנייד כשהנייד בידו. בניגוד לסעיף 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

המאשימה הגישה כתב אישום בעקבות תלונה של מתנדב, שלא היה בתפקיד ועל כן מילא טופס תלונת אזרח מאוחר לאירוע מבלי לעמת את הנאשם במקום העבירה ולקבל ממנו תגובתו. המתנדב הבחין בגבר לטענתו כשהוא מדבר בנייד ללא דיבורית ואוחז בנייד בידו השמאלית כשהוא מצמידו לאזנו השמאלית, תוך כדי נהיגה בפניה מרחוב מסילת ישרים ימינה לתוך רחוב אגריפס.

המתנדב שנסע באותה העת בכיוון הנגדי ברחוב אגריפס טען כי ראה את הנאשם; חלון אל חלון וכך הבחין בביצוע העבירה.

תשובת הנאשם

כאמור, הנאשם לא נעצר במקום אלא קיבל זימון מאוחר לאירוע. הוא טען כי מדובר בשעה בה לא סביר כי הוא ינהג במקום ולא אשתו ושניהם הנהגים היחידים ברכב זה, אך בהגינתו לא הכחיש האפשרות שנהג במקום הנטען. מאידך הכחיש שדיבר בנייד כשהוא אוחזו ביד, משום שברכב יש דיבורית. עוד טען כי לא סביר שאחז ביד שמאל, שעה שהוא ימני.

עדויות הצדדים

עמוד 1

בפני העידו מר יואל קוטנר מטעם המאשימה והנאשם.

לפי עדות מר קוטנר, בעודו נוהג ברחוב אגריפס מכיוון כיכר הרב יעקב ברוך, נוצר פקק, רכבו עמד והוא הבחין בנאשם כשהוא נוהג בכיוון הנגדי פונה ימינה מכיוון מסילת ישרים לרחוב אגריפס, ותוך שהוא אוחז במכשיר הנייד ביד שמאל ושפתיו נעות. בטופס שמילא (ת/1) תיאר את שני הרכבים במצב מקביל זה לזה.

בעדותו בפני העריך העד את המרחק בינו לבין רכב הנאשם ב-5 מ' (פרו' עמ' 1 ש' 20).

הנאשם הציג למתנדב צילום של המקום (נ/1) והוכיח כי מבנה הכביש והרחובות המצטלבים אינו מאפשר נסיעה במקביל ואם הבחין מר קוטנר ברכב הנאשם יתכן שהיה זה כאשר רכב הנאשם במאונך לרכב המתנדב אך לא במקביל.

בתגובה לדברים אלו תיקן מר קוטנר את סימון מיקומו על גבי התמונה כתואם יותר את גרסתו הראשונית. כמו כן תיקן את המרחק בין הרכבים והעריך כעת ב-10 מ'. (פרו' עמ' 2 ש' 11).

במצב דברים זה, איני יכולה להעדיף את גרסת מר קוטנר, שנמצאו בה פגמים, על פני זו של הנאשם, במיוחד שעה שפעל כאזרח ולא כמתנדב במשטרה, לא מסר לנאשם הדו"ח ביד ולא קיבל תגובתו במקום.

יצוין עוד כי הנאשם הוכיח שלא היו שיחות יוצאות ואילו לגבי שיחות נכנסות הצו לחב' הסלולאר שהוצא מאוחר לישיבת ההוכחות, ככל הנראה לא הגיע ליעדו ומכל מקום, לא מתפקידו של הנאשם להוכיח שלא דיבר, אלא מתפקידה של המאשימה להוכיח שאחז ודיבר מעל לספק וסביר וזאת לא הצליחה לעשות בנסיבות שפורטו לעיל.

אשר על כן אני מזכה את הנאשם מחמת הספק

מזכירות תשלח הכרעת הדין לצדדים בדואר ובפקס

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ד, 06 יולי 2014, בהעדר הצדדים